

[Knud Lind]

fordogtbeholdende. Et rent juridisk panel havde måske været bedre. Jeg går ud fra, at indenrigsministeriet stadig væk er ankeinstans.

Angående stiftets overøvrighed er fremskridtspartiet en lille smule betænkeligt ved at blande den dømmende myndighed i form af en dommer og det gejstlige sammen. Man kunne tænke sig, at det eventuelt blev henlagt til kirkeministeriet.

De øvrige punkter i beslutningsforslaget kræver nok nærmere undersøgelse under udvalgsbehandlingen, men fremskridtspartiet er bange for, at der ikke bliver nogen bukser ud af det skind, fru Nathalie Lind.

Ingerlise Koefoed (SF):

Indenrigsministeren sagde før, at han ikke mente, at der længere var grund til at involvere så mange følelser i spørgsmålet om statsamter eller ikke statsamter. Det er jeg enig i. Jeg kan heller ikke involvere så forfærdelig mange følelser i denne debat, men jeg vil dog sige, at ved redegørelsesdebatten i maj måned synes jeg at jeg fik et langt svagere forsvar for statsamterne, end jeg fik i dag fra indenrigsministeren, så det kan da godt være, at dette beslutningsforslag har været en tiltrængt udfordring.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg ligesom andre her har lidt svært ved at se den dybere grundelse for beslutningsforslaget. Fru Nathalie Lind sagde under den sidste debat i maj måned, at det var et valgløfte fra venstre, at statsamterne skulle afskaffes eller afløses af andre instanser, og det er muligvis for at opfylde dette valgløfte, forslaget er fremsat.

Det, der foreslås, er en anden fordeling af de eksisterende opgaver, men i og for sig ikke en afløsning af opgaver eller nye opgaver, som man synes man skal tage op. Jeg er enig i, at de opgaver, som statsamterne løser og hidtil har løst, skal løses af en eller anden statslig instans, at det skal være en instans, der ligger nær ved borgerne, og at ikke mindst ægteskabs- og familiesager kræver en statslig instans, fordi det er ting, som bør klares og fortolkes lige i alle amter alle steder i landet og ikke bør overlades til lokale tilfældigheder. Men jeg er nødt til at spørge her: hvad er det, der er galt ved, at de opgaver løses og fortsat løses af statsamtet? Hvad

ville være fordelene ved, at de løses af det forvaltningskontor, som foreslås i beslutningsforslaget?

Det, jeg er mest imod i forslaget, er den foreslåede ændring af tilsynsrådet. Jeg synes ikke, det er nogen god idé, at amtskommunen fremtidig skulle være sekretariat for tilsynsrådet. Det synes jeg ikke ud fra den grundelse, at mange af de sager, som kommer op i tilsynsrådet, drejer sig om, at mindretal klager over politiske beslutninger, ofte taget af flertal. Selvfølgelig er amtskommunens embedsmænd på papiret neutrale personer, men for mig at se er det alligevel noget tvivlsomt at henlægge administrative og rådgivende instanser til et politisk styret kontor, som amtskommunernes administration jo må siges at være. Der eksisterer helt klart en eller anden form for loyalitet over for amtspolitikkerne og over for kommunalpolitikkerne i de amtskommunale og i de kommunale forvaltninger, og jeg finder stadig, det er bedre, at der rådgives om den slags ting, og at de afgøres uden for den kommunale regie.

I øvrigt stiller jeg mig tvivlende over for, om det er rigtigt at pålægge dommerstanden alle de opgaver, som man nu foreslår. Det er klart, at vi i udvalget gerne vil se på, om nogle af småopgaverne kan løses bedre, end de bliver nu, i andre instanser, men jeg vil godt understrege, at vi ikke er særlig indstillet på at følge beslutningsforslaget andre steder end til dørs.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil ikke skjule, at da jeg i pressen så, at venstre ville fremsætte forslag om ophævelse af statsamterne, så blev jeg ærlig talt en smule desorienteret.

Den krumtap, hele dette spørgsmål har drejet sig om, er jo familieretssagerne. Efter at justitsministeriets ægteskabsudvalg i 1977 kom med sin betænkning nr. 7, og efter at en høringsrunde gav det overraskende resultat, at langt de fleste af de adspurgte instanser bakkede mindretallet i ægteskabsudvalget op i ønsket om at bevare den gamle danske ret til at afgøre separations- og skilsmisssager uden om hele retsmaskineriet, så regnede man vel egentlig med, at nu ville denne sag falde på plads.

Jeg var selv sammen med venstres repræsentant i ægteskabsudvalget med til som min-